

6. Principen att visa vårt stöd för våra ledare är grundläggande genom hela Herrens kyrka. En person inröstas innan han avskiljs till ett ämbete eller ordineras till ett ämbete inom prästadömet.
7. L&F 42:11. Att rösta på våra ledare blev en praxis den 6 april 1830 när kyrkan organiserades och i mars 1836 när medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum inröstades som profeter, siare och uppenbarare (se *History of the Church*, 1:74–77; 2:417).
8. Mormons bok varnar oss för att ignorera profetiska lärdomar. Vi läser i boken att "den stora och rymliga byggnaden var världens högmod, och den föll, och dess fall var mycket stort. Och Herrens ängel talade ... och sade: Så skall alla nationer, släkter, tungomål och folk förgöras som kämpar mot Lammets tolv apostlar" (1 Nephi 11:36).
9. Se Dan. 9:10; Amos 3:7; L&F 21:1, 4–5; 124:45–46.
10. Se Joh. 15:16; se också King James Bible, Joh. 15:16. I den femte trosartikeln står det: "Vi tror att en man för att predika evangeliet och betjäna i dess förordningar måste kallas av Gud genom profetia och genom handpåläggning av dem som har myndighet."
11. *Kyrkans presidents lärdomar: George Albert Smith* (2011), s. 62; kursivering tillagd. Det här citatet kom från ett konferenstal av äldste George Albert Smith 1919. Han blev kyrkans president 1945.
12. Se L&F 1:30, 38.
13. Se L&F 107:27.
14. 3 Nephi 13:10; se också Matt. 6:10; Luk. 11:2.
15. När en president för kyrkan dör, blir första presidentskapet upplöst och rådgivarna tar sin plats i de tolv apostlarnas kvorum. De tolv kvorum presidenter sedan över kyrkan tills första presidentskapet omorganiserats. Den tidsperioden kallas apostoliskt interregnum. Historiskt sett har den intervallen varierat från fyra dagar till tre och ett halvt år.
16. Naturligtvis gällde inte detta successionsmönster kallelsen av Joseph Smith, som förutordinerades till att vara återställens profet och den första presidenten för kyrkan (se 2 Nephi 3:6–22; se också Abraham 3:22–23).
17. Vi vet att Herren själv kan kalla hem vem som helst av oss närhelst han vill.
18. Gordon B. Hinckley, "Gud står vid rodret", *Nordstjärnan*, juli 1994, s. 56; se också Gordon B. Hinckley, "Han slumrar icke, ej heller sover han", *Nordstjärnan*, okt. 1983, s. 6–7.
19. "Message from President Thomas S. Monson", *Church News*, 3 feb. 2013, s. 9.
20. "Vi alltid ber för dig", *Psalmer*, nr 12.

Carol F. McConkie

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Följ profeternas ord

Vi är i harmoni med himlens gudomliga avsikter när vi stöder profeten och väljer att följa hans ord.

Vår himmelske Fader älskar alla sina barn och vill att de ska känna till och förstå hans lyckasplan. Därför kallar han profeter, män som ordinerats med makt och myndighet till att verka i Guds namn för hans barns frälsning. De är rättfärdighetens budbärare, vittnen om Jesus Kristus och den obegränsade kraften i hans försoning. De innehar nycklarna till Guds rike på jorden och bemyndigar utförandet av frälsande förrättningar.

I Herrens sanna kyrka "finns [det] aldrig mer än en i sänder på jorden som har förlänats denna makt och detta prästadömes nycklar".¹ Vi stöder president Thomas S. Monson som vår profet, siare och uppenbarare. Han uppenbarar Herrens ord för att vägleda och leda *hela* kyrkan. Som president J. Reuben Clark Jr. förklarade: "Endast kyrkans president ... har rätten att erhålla uppenbarelser för kyrkan."²

Beträffande den levande profeten befaller Herren medlemmarna i sin kyrka:

"Du [skall] ge akt på *alla* hans ord och befallningar som han skall ge dig så som han tar emot dem och vandrar i all helighet inför mig,

ty hans ord skall ni ta emot som från min egen mun, med största tålamod och tro.

Ty om ni gör detta skall helvetets portar inte få överhand över er."³

Vi är i harmoni med himlens gudomliga avsikter när vi stöder profeten och väljer att följa hans ord.

Vi stöder även president Monsons rådgivare och de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare. "De har rättigheten, makten och myndigheten att förkunna [Herrens] sinne och vilja ... underkastade kyrkans president."⁴ De talar i Kristi namn. De profeterar i Kristi namn. De gör allt i Jesu Kristi namn. I deras ord hör vi Herrens röst och känner Frälsarens kärlek. "Och vad de än talar när de manas av den Helige Anden skall vara helig skrift ... och Guds kraft till frälsning."⁵ Herren själv har sagt: "Antingen [det är] genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma."⁶

Vi är tacksamma för en kyrka som är "uppbyggd på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv".⁷ Herrens hus är ett ordningens hus och vi behöver aldrig tveka om var vi ska leta efter svar på våra frågor, eller vara osäkra på vilken röst vi ska följa. Vi behöver inte "kastas hit och dit av vågorna och föras bort av varje vindkast i läran".⁸ Gud uppenbarar sitt ord genom sina ordinerade tjänare, för att "de skall

utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp, tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son”.⁹ När vi väljer att följa profeternas ord är vi på förbundets väg som leder till evig fullkomlighet.

En ensamstående mor som kämpade för att överleva i en tid av hungersnöd lär oss vad det innebär att stödja profeten. Herren sa till profeten Elia att gå till Sarefat. Där skulle han finna en änka som Gud hade befallt skulle ge honom mat att äta. När Elia närmade sig staden såg han henne samla ved. Han ropade till henne: ”Hämta lite vatten åt mig i kärlet, så att jag får dricka.”¹⁰

”När hon gick för att hämta det, ropade han efter henne [igen]: ”Tag

också med dig en bit bröd åt mig.’

Men hon svarade: ’Så sant Herren, din Gud, lever, jag har inte en kaka bröd, utan bara en näve mjöl i krukan och litet olja i kannan. Jag håller just på att samla ihop ett par vedpinnar och skall nu gå hem och laga till det åt mig och min son. Vi skall äta det och sedan dö.’”

Elia svarar: ”Var inte rädd. Gå och gör som du har sagt. Men laga *först* till en liten kaka åt mig och bär ut den till mig. Laga sedan till åt dig och din son.”¹¹

Tänk ett ögonblick på svårigheten i det som profeten bad den svältande modern att göra. Gud själv skulle säkerligen ha kunnat förse sin trogne tjänare med mat. Men Elia handlade i Herrens namn som han var befalld,

vilket innebar att han bad en älskad Guds dotter att offra det hon hade för att stödja profeten.

Men Elia utlovade även en välsignelse för lydningen: ”Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut, och olja skall inte fattas i kannan.”¹² Herren gav änkan möjlighet att välja att tro på och lyda profetens ord.

I en värld som hotas av hungersnöd i fråga om rättfärdighet och av andlig svält har vi blivit befallda att stödja profeten. När vi följer, stöder och bejakar profetiska ord, vittnar vi om att vi har tron till att ödmjukt underkasta oss Herrens vilja, visdom *och* tidsplan.

Vi lyssnar till profetiska ord även när det verkar orimligt, olägligt och obekvämt. Enligt världens standard kan det vara impopulärt, politiskt inkorrekt eller socialt oacceptabelt att följa profeten. Men att följa profeten är alltid rätt. ”Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar.”¹³ ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.”¹⁴

Herren hedrar och gynnar dem som lyssnar till profetisk vägledning. När änkan i Sarefat lydde Elia räddade det hennes liv och slutligen också hennes sons liv. Som profeten hade lovat: ”Hon hade sedan att äta en lång tid, hon själv och han och hennes husfolk ... enligt det ord som Herren hade talat genom Elia.”¹⁵

Herren ”föder dem som förtröstar på honom”.¹⁶ Profeternas ord är som manna för själen. När vi tar del av dem välsignas, beskyddas och bevaras vi både timligt och andligt. När vi mättar oss med deras ord får vi veta hur vi kommer till Kristus och får leva.

Äldste Bruce R. McConkie skrev att genom sina profeter ”uppenbarar Herren frälsningens sanningar ... den

frälsning som är i Kristus, och han drar upp linjerna för ... kursen som leder till evigt liv ... I varje tidsålder ger Herren sitt folk den vägledning de behöver i farans stund. Och det kommer utan tvekan dagar framöver när inget utom Guds visdom, nedstigande från himlen och flödande fram genom profetiska läppar, kan rädda hans folk.”¹⁷

Profeternas ord, genom min Laurellärare, gav mig en vision av hur relationen i ett tempeläktenskap skulle se ut. Profeternas ord gav mig tro och hopp på att jag kunde förbereda mig för och få ett lyckligt hem. Jag studerade konsekvent profeters lärdomar, både forntida och nutida, och det bar upp mig under de krävande och ofta tröttsamma åren när jag födde, undervisade och fostrade sju barn. Profeternas ord i skrifterna och från den här talarstolen är ord av tröst, kärlek, styrka och uppmuntran till oss alla.

När vi lyssnar till profeternas ord bygger vi våra hem och våra liv på en evig, säker grund, ”på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son ... så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund”.¹⁸

Vi har ett val. Vi kan välja att bortse från, ta lätt på, trampa på eller göra uppror mot Kristi ord, uttalade av hans ordinerade tjänare. Men Frälsaren lärde att de som gör så kommer att avskäras från hans förbundsfolk.¹⁹

När vi under bön läser och studerar heliga profetiska ord, med tro på Kristus och med ett ärligt uppsåt, talar den helige Anden sanning till sinnet och hjärtat. Må vi öppna våra öron så att vi kan höra, våra hjärtan så att vi kan förstå och våra sinnen så att Guds hemligheter kan uppenbaras för vår syn.²⁰

Jag vittnar om att Joseph Smith var och är den profet Gud kallade att återställa Jesu Kristi evangelium och hans prästadöme till jorden. Och jag vittnar om att vi, i president Monson, leds av en sann Guds profet i dag. Må vi välja att stå på profeternas sida och följa deras ord tills vi blir enade i tro, renade i Kristus och fyllda med kunskapen om Guds Son. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 132:7; se också *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.1.1: Jesus Kristus innehar alla de prästadömens nycklar som hör till hans kyrka. Han har förlänat var och en av sina apostlar alla de nycklar som hör till Guds rike på jorden. Den levande apostel som verkat längst i ämbetet, kyrkans president, är den ende på jorden som är bemyndigad att använda alla prästadömens nycklar.”
2. J. Reuben Clark Jr, "When Are the Writings and Sermons of Church Leaders

- Entitled to the Claim of Scripture?" (tal till seminarie-och institutpersonal, Brigham Young-universitetet, 7 juli 1954).
3. L&F 21:4–6; kursivering tillagd.
 4. J. Reuben Clark Jr., "When Are the Writings and Sermons of Church Leaders Entitled to the Claim of Scripture?"
 5. L&F 68:4.
 6. L&F 1:38.
 7. Se Ef. 2:20.
 8. Se Ef. 4:14.
 9. Ef. 4:12–13.
 10. 1 Kung. 17:10.
 11. 1 Kung. 17:11–13; kursivering tillagd.
 12. 1 Kung. 17:14.
 13. Jes. 55:9.
 14. Ords. 3:5.
 15. 1 Kung. 17:15–16.
 16. Roger Hoffman, "Consider the Lilies".
 17. Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (Deseret Book Company, 1985), s. 478; interpunktion modifierad; använd med tillstånd.
 18. Helaman 5:12.
 19. Se 3 Nephi 20:23.
 20. Se Mosiah 2:9.